

(המשך מעמוד 41)

גנני יודעת זאת היטב. היא יודעת לתמי רן בסבך האינטריגות והפוליטיקה, ואור מרת שצריך להיות לא טיפוש כדי לצוף. העבודה שלה לא נגמרת בארבע אחרי הצהריים. עמוס אומר שנמאס לו להיות מזכירה במשרד-הבריאות, ושואה רוצה משכורת. הסלפונים מצלצלים כל הזמן, הכל בענייני עבודה. חיים פרטים אין. דבורה גנני אומרת: אין לי חיים פרטיים, לא רומן, לא גבר. מתי יש לי זמן ליצור קשרים?

הראיון עם דבורה גנני התקיים לא רק לציון צאתו לאור של ספרה החושפני והנועז, אלא גם כדי לפתוח צוהר לי עולמה של אשת-קאריירה המגדלת שני ילדים בכוחות עצמה, נאבקת בשעות עבודה אינסופיות, בבעיות פרנסה ובי תדמית הלא מחמיאה לדעתה, ואינה מוצאת פנאי לעצמה. אשה, העוצמת עניינים ב-9 בערב וחולמת עדיין, בגיל 37, על אביר על סוס לבן, בלי טבעת נישואין ובלי אשה וילדים. בספר היא כותבת על גבר נשוי ועל אשתו של גבר נשוי. היא מקדישה שירים לאנשים הקרובים לה באמת. היא מאמינה שמיסגרות פורמליות אינן מחייבות. רק אחרי שהיתה אמה לילד, הסכימה להתחתן, רק בגלל שזה היה חשוב לבן הזוג כפקידה ממשלתית היא בהחלט זמות יוצאת דופן. מדברים עליה, מרכלים עליה, למרות שלא רואים אותה במסעדות, בקונסרטים או באירועים חברתיים. היא יושבת בבית.

- מה פיתאום ספר שירים?
- כתבתי כל הזמן. כתבתי מאז שאני זור כרת את עצמי.
- מדוע החלטת לפרסם?

איפה כל הצדדים האחרים באישיות שלי, כמו למשל חולשה, רכות?

כשהייתי במצב של חולשה, כל האנשים סביבי נעלמו. לאנשים היה קשה לקבל אצלי מצב של חולשה. זה לא היה להם מובן מאליו, שגם אני יכולה לבכות. רצתי לקרוא לספר פנים אחרים, ואז אמרו לי, שלעגנון יש סיפור בשם זה. לכן ויתרתי. שבוע אחרי ששלחתי את הספר להור צאה, הם טילפנו ואמרו לי שהם מוציאים את הספר.

פירסומך הרב, יחד עם היותך עובדה שבספר יש חשיפה מעט סנסציונית, היותה שיקוד לגבי ההתנאה?

בכלל לא. הם בכלל לא ידעו מי אני. שלחתי את השירים באופן אנונימי, רק אחר כך אמרתי להם מי אני ובמה עיסוקי. אין לכך כל קשר.

באשר לחשיפה הסנסציונית — אני לא פוחדת מחשיפה. אף פעם לא פחדתי. אם כך, ספרו לי על עצמך. בת כמה את, מהו מצבך המישי-פחתי?

אני בת 37, גרושה עם שני ילדים. ניי שאתי בנישואין אורחיים בפאריס, אחרי הולדת בני עמוס.

למה התחתנת? שאלה מצחיקה. בדרך כלל שואלים: למה התגרשת?

סיפור החתונה שלי הוא סיפור עצוב. אני לא רוצה להיכנס לזה.

ומדוע נישאת בנישואין אזרחיים — מתוך עיקר?

לא. פשוט. משום שאיני גרושה והוא כהן.

היית נשואה גם קודם לכן. כן, קראו לו אורי, וכשהיננו נשואים הוא למד כלכלה באוניברסיטה.

הוא חשוב?

גם הדוברת של רעיית הנשיא. אופירה נבון.

כמה שעות ביום את עובדת?

הרבה. זה לא עניין של כמות השעות, זה עניין של האינטנסיביות של העבודה. כל-כך הרבה עניינים ועומס, תגובות מהירות לעיתונים, לרדיו — כולם רוצים תשובות על המקום.

כיצד זה משפיע עלייך?

זה קשה. זה הרבה מאוד נתינה ומעט נבון.

האהבה לא נמצאת

סביבנו 24 שעות ביממה,

365 ימים בשנה. יש לי

מזל שכאשר האהבה לא

נמצאת, יש לי העבודה

והילדים. זה מהאה תחליף

מאוד קבלה. הרבה מאוד מהומן שלי אני עוסקת במעשי צדקה למוסדות כרוניים.

זה קשה מאוד. זה כרוך בישיבות ובנסיעות מחוץ לעיר, בטלפונים, באירגון. זוהי עבודה שלוקחת ממני את כל הכוחות.

מתי את מספיקה להיות אם? אני משתדלת לחלק את הזמן שלי בין

והרוסה. זה ידוע, שאליי אסור לצלצל אחרי 9, כי אני ישנה.

ומה עם חיים פרטיים?

איזה חיים פרטיים, על מה את מדברת? החיים הפרטיים שלי זה הבית, הילדים? הכל קורה בדלת אמות. חברים באים אליי הביתה, אני מעט מאוד יוצאת החוצה. אני מדברת על גברים, על רומן.

אין לי שום רומן. וכשיש דך?

זה בבית. לא בחוץ.

אם את כל-כך עסוקה בעבודה דה וכפיפול בילדים, מתי את יוצרת קשר?

זה קשה. על חשבון העבודה זה בלתי אפשרי. על חשבון הילדים אני לא רוצה.

זה קשה, קשה מאוד. אבל אני מאמינה, כשהיה קשר איכותי, אמצא שיווי-משקל נכון. כרגע, זה כמעט בלתי-אפשרי.

מדברייך ניתן להבין, שבכך תי-אפשרי להיות גם אמא, גם אשת קאריירה וגם נהנה רומן. זה די מייאש, לא?

זה לא לגמרי נכון. אני מאמינה, שאני יכולה להצליח באמהות ובעבודה. אני טור בה עם ילדי. כשטוב לי בחיי הפרטיים, אני טובה גם בעבודה, וכשאני טובה בעבודה, זה טוב לי בבית. זה הכל משולב אחד בשני.

זה בהחלט אפשרי. זה אפשרי, אלא ש-כרגע זה לא קורה לי. בסך הכל, האהבה לא נמצאת סביבנו 24 שעות ביממה ו-365 ימים בשנה. ומשום כך — משום שהאהבה לא נמצאת כרגע בסביבה — מזל שיש לי ילדים. מזל שיש לי עבודה. הם מהווים תחליף הולם לאהבה.

את באמת מאמינה, שילדים הם תחליף לאהבת גבר?

לא. בהחלט לא. אבל כשאין לך אהבה של גבר, יש לך האהבה של הילדים שלך. זהו עולם ומלואו ותובק ומחמם את הלב. למרות הכל את לא לבד. נולדו לי הילדים בגיל מאוחר, וכשהייתי אמה הרגשתי שלמות עצומה. אני מניחה שאני מגדלת אר-תם כמו כולם, כשנגד עיני הילדות שלי.

יש לי דרך מאוד אישית בחינוך. הבית פתוח. אנחנו מדברים על כל דבר, כוע-סים כשכועסים, רבים כשרבים. אנחנו מאוד מאוחדים, האחד שומר על השני. אתמול אמרתי לרמל כשאני אהיה זקנה, אני לא רוצה שישלחו אותי למושב זקנים. כרמל אמרה שאני אבוא לגור איתה. שאלתי אור-תה מה יהיה אם בעלה לא יסכים, או היא אמרה: אם הוא לא יסכים, אני אתגרש ממנו.

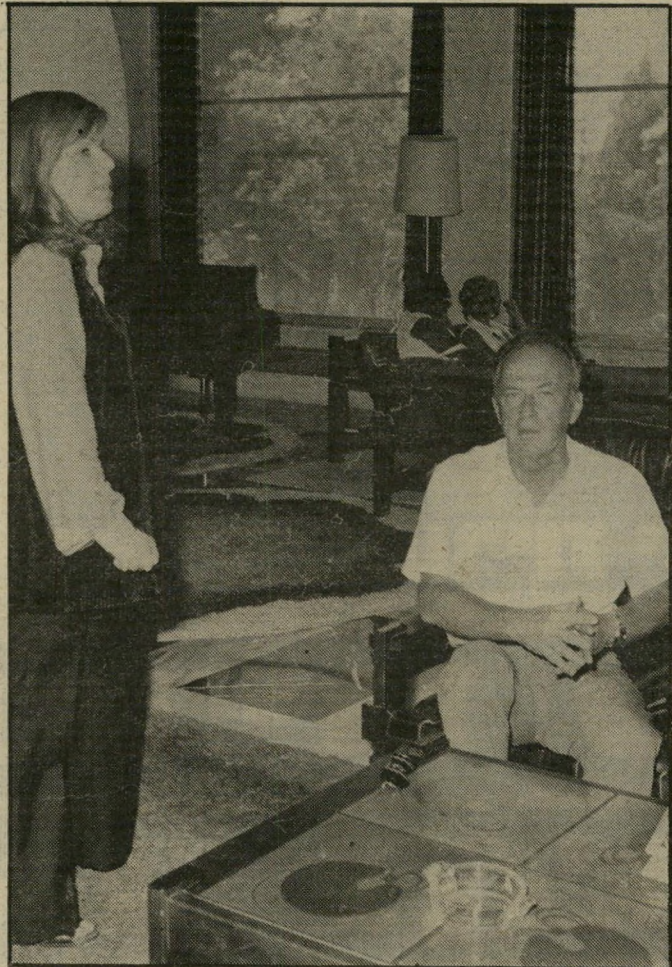
המינה גירושין לא מרתיעה אותה? את התגרשת כשהיא היתה תינוקת במש?

הילדים שלי עברו הרבה מאוד בכל נושא הגירושין. שום דבר לא נסתר מעיניהם, וזה היה מכוון. אני רוצה שיבינו הכל, ש-לא יגדלו בחממה כמו זו שאני גדלתי בה, שלא יפתחו את העיניים בגיל 20 ופתאום יגידו, כמו שאני אמרתי: רגע, העולם הוא אחר. העולם הוא לא שלם ויפה ונפלא יש שחור ויש לבן ויש אפור. אני רוצה שהילדים שלי יבינו את הבעיות ויתמודו איתן יחד איתי. אני לא יכולה לשאת לבד בנטל. זה לא פשוט לגדל שני ילדים לבד. חייבים להתחלק.

נשים רבות המגדלות את ילדיהן לבד משתפות אותם בבעיות. מדוע לדעתך זה קורה דווקא בי משפחות הדו-הוריות?

זה מובן מאליו. זה מונע קונפליקט בינו ובין ילדיהן. הרבה יותר קל לשתף אותם מאשר להסתיר מהם ולעשות דברים מא-חורי גבם. הילדים שלך יהיו איתך אם תשתפי אותם. אל תשכחי גם שכאשר את מגדלת את ילדייך לבד, את מגדלת אותם בדרךך שלך, ואין לך שום חילוקי דעות עם בן הזוג בכל הנוגע לחינוך הילדים. אחת הסיבות לגירושין היו חילוקי הד-עות העצומים ביני ובין בן זוגי על חיי נון הילדים. הוא דגל בשיטה קפדנית ה-דורשת מיסגרת חרי-משמעת, שאינה מכי-רה במשברים. אני דוגלת בשיטה המכירה בכך שלילד יש זכויות בידיו כמו לאדם מבוגר. יש לו מצביירות, יש לו עצמיות יש לו משברים. לא צריך להיות כפייתי עם ילדים, וזה מוכיח את עצמו כל פעם מ-חדש. הכן שלי הירצה לפני הכיתה שלו על גירושין. ילד בן שמונה הירצה על זה לפני הכיתה. וזה נובע מכך שאנחנו פשוט מד-ברים על זה. מדברים על כל דבר שקורה לי, להם ולגן ביחד.

האם את מורשה לילדים מער רבות מוחלטת בחיך?

גנני (בהריון) עם הרב גורן ועם יצחק רבין הגעתי לאן שהגעתי בזכות צרוף מיקרים

העבודה והילדים. אני משתדלת שהילדים לא ייפגעו. כשאני באה הביתה, אני רק עם הילדים, ולעצמי אין לי זמן. רק כשהם לא בבית, אני מתפנה לעצמי, ומתי הם לא בבית? הם תמיד בבית.

סדר-היום שלי צפוף. אני קמה בכל בוקר ב-6, הילדים מסתדרים לבד. הגדול לוקח את הקטנה לגן, ואני באי-7 וחצי כבר במישרד. ביום גורמלי אני חוזרת ב-4.

כשאני חוזרת הביתה, אני עם הילדים עד 8, 8 וחצי. ב-9 אני במיטה, סחוטת

כעת לא. איך התכרגת בתוך המימסר הממשלתי?

כשהתגרשתי, לא היה לי גרוש. הייתי צריכה לעבוד. התחלתי לעבוד ביחסי-ציי-בור לטדי קולק, ראש עיריית-ירושלים. ישבתי שם שנתיים. אחר כך, נהלתי את יחסי-הציבור של רשת מלונות שיף. כל הזמן עסקתי גם ביחסי-ציבור ודוברות ל-מישרדים שונים.

ב-1974 עניתי למיכרז של דוברת מישרד-הבריאות. מאז אני שם. בינתיים הייתי

הדחיפה המעשית היתה של חברים, כמו גדעון לביארי, שראו ואמרו לי: למה את לא מוציאה החוצה?

ספר-השירים שדך חושפת רגי שות, רכות, עצב וכדויות. איך זה מסתדר עם דמותה של דוברת החלפית, אשת קאריירה אממבי-ציונית וחזקה?

התדמית שיש לי בחוץ תמיד הפריעה לי. אם כבר יש לאדם תדמית, אז לפחות שהיא תהיה נכונה. מאוד מפריעה לי התד-מית של אשה קשוחה. חזקה, סמכותית.